

درس اول

ذَاكَ هُوَ اللَّهُ

آن همان خداوند است

أَنْظُرُ لَتِلْكَ الشَّجَرَهُ ذَاتِ الْغُصُونِ النَّضْرَهُ

به آن درخت که دارای شاخه‌های تر و تازه است نگاه کن

كَيْفَ مَتَّ مِنْ حَبَّةٍ وَ كَيْفَ صَارَتْ شَجَرَهُ

چگونه از دانه‌ای رشد کرد و چگونه (تبدیل به) درخت گردید

فَأَبْحَثُ وَ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يُخْرِجُ مِنْهَا الثَّمَرَهُ

پس جستجو کن و بگو چه کسی است که میوه را از آن بیرون می‌آورد؟

وَ أَنْظُرُ إِلَى الشَّمْسِ الَّتِي جَذَوْتَهَا مُسْتَعْرَهُ

و به خورشیدی که پاره آتش آن فروزان است، نگاه کن

فِيهَا ضِيَاءٌ وَ بِهَا حَرَارَةٌ مُنْتَشِرَهُ

در آن روشنایی است و به وسیله آن گرما پراکنده است

مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَهَا فِي الْجَوِّ مِثْلَ الشَّرَرِهِ

چه کسی است که آن را در هوا مانند پاره آتش پدید آورد

ذَاكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي أَنْعَمَهُ مِنْهُمْ

آن همان خداوندی است که نعمت‌هایش ریزان است

ذُو حِكْمَةٍ بِالْعَةِ وَ قُدْرَةٍ مُقْتَدِرِهِ

دارای حکمتی کامل و قدرتی با اقتدار است

أَنْظُرُ إِلَى اللَّيْلِ فَمَنْ أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَهُ

به شب نگاه کن پس چه کسی است که ماهش را در آن پدید آورد

وَ زَانَهُ بِأَنْجَمٍ كَالدُّرِّ الْمُنْتَشِرِ

و آن را (شب را) با ستارگانی همانند مرواریدهای پراکنده زینت داد

وَ أَنْظُرُ إِلَى الْعِيمِ فَمَنْ أَنْزَلَ مِنْهُ مَطْرَهُ

به ابر نگاه کن پس چه کسی است که بارانش را از آن فرو فرستاد

فَصَيَّرَ الْأَرْضَ بِهِ بَعْدَ إِغْبَارِ خَضْرَاةٍ

پس زمین را به وسیله آن (باران) بعد از غبار آلودگی، سرسبز گردانید

وَ أَنْظُرُ إِلَى الْمَرْءِ وَ قُلِّ مَنْ شَقَّ فِيهِ بَصَرَهُ

و به انسان نگاه کن و بگو چه کسی است که دیده اش را در او شکافت

مَنْ ذَا الَّذِي جَهَّزَهُ بِقُوَّةٍ مُفْتَكِرِهِ

چه کسی است که او را با نیرویی اندیشمند مجهز ساخت

ذَٰكَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي أَنْعَمَهُ مِنْهُمْ

آن همان خداوندی است که نعمت‌هایش ریزان است